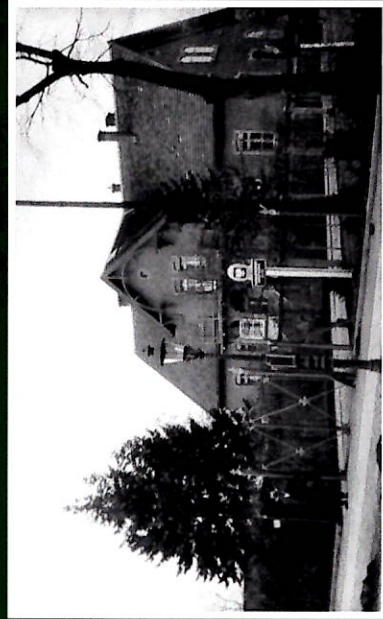

Adam Lorek
- pierwszy dyrektor
Lasów Państwowych.
Źródło: Wikipedia

Siedziba Nadleśnictwa Państwowego Solca w Solcu Kujawskim.
Dwudziestolecie międzywojenne.
Ze zbiorów Muzeum Solca im. Księża Przemysła.

Podczas pracy przy sadzeniu lasu na terenie Leśnictwa Zamość, obecnie Nadkanale, Nadleśnictwo Bydgoszcz. W środku widoczny leśniczy Jan Złotnicki. Dwudziestolecie międzywojenne.
Udostępniło Nadleśnictwo Bydgoszcz.

W 1918 roku tuż po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, odradzające się państwo stanęło przed wielkim wyzwaniem administrowania i zarządzania dobrem jakim są lasy. Straty wynikające ze 123 lat zaborów oraz zniszczeń powstałych podczas I wojny światowej były ogromne. Lasy były zdewastowane, infrastruktura leśna zrujnowana a straty przyrodnicze wielkie. Dnia 26 czerwca 1924 roku rząd Władysława Grabskiego podjął uchwałę o utworzeniu przedsiębiorstwa Polskie Lasy Państwowe, a dwa dni później prezydent Stanisław Wojciechowski na mocy rozporządzenia nadał im statut. Pierwszym dyrektorem Lasów Państwowych został Adam Lorek. Z jego inicjatywy w latach 30. powołano m.in. Polską Agencję Drzewną, która zajęła się eksportem drewna. Rozwój Lasów Państwowych brutalnie przerwała II wojna światowa. W jej trakcie nazistowskie Niemcy oraz ZSRR prowadziły na ziemiach polskich gospodarkę rabunkową. W tym czasie wielu leśników zginęło w wyniku planowych akcji okupantów: Zbrodni Pomorskiej 1939 roku czy też Zbrodni Katyńskiej. Szacuje się, że z rąk Niemców i Sowietów podczas II wojny światowej zginęło łącznie ok. 4600 leśników. Ponadto wśród ludności polskiej deportowanej z terenów wschodnich w głąb ZSRR znajdowało się blisko 1000 leśników. Na mocy dekretów PKWN z września i grudnia 1944 roku, komunistyczne władze przejęły w ramach reformy rolnej wszystkie lasy prywatne o powierzchni przekraczającej 25 hektarów. Leśnicy zaś kolejno raz stanęli przed trudnym zadaniem odbudowy lasów po wojennych zniszczeniach. Lata PRL-u to czas narzucanych odgórnie norm i wielkości pozyskiwanego surowca. Z drugiej strony rosła powierzchnia lasów. W planowy sposób odnawiano wojenne zręby oraz zalesiano nieużytki i grunty zbyt słabe dla rolnictwa. Już w suwerennej Polsce, dnia 28 września 1991 roku Sejm RP uchwalił ustawę, stanowiącą, że Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe”, ma zarządzać powierzonym mu mieniem w imieniu Skarbu Państwa jako jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej. Dzięki transformacji w Lasach Państwowych nastąpiły wielkie zmiany w sposobie działania i organizacji. Na początku lat 90. pracowało w nich ponad 100 tysięcy osób. Obecnie zatrudniają 25 tysięcy. Dzisiaj strukturę Lasów Państwowych tworzą –Dyrekcja Generalna, 17 dyrekcji regionalnych i 429 nadleśnictw oraz zakłady o zasięgu krajowym i regionalnym.

Pracownicy Lasów Państwowych przy samochodzie terenowym. Nadleśnictwo Cierpszewo. W płaszczu leśniczy Leśnictwa Grodzyna Jerzy Ratajczak. Lata 70-80. XX wieku. Udostępniło Nadleśnictwo Cierpszewo.

Uczestnicy szkolenia. Lata 50-60. XX wieku. Udostępniło Nadleśnictwo Bydgoszcz.

Sadzenie lasu na terenie Nadleśnictwa Solca Kujawski. 1985 r. Ze zbiorów Muzeum Solca.

